

FIATALSÁGRÓL, ERŐRŐL SZÓLOK

Jöttek halomra
 lombpirító őszök
 és télbe mentek
 gyümölcsstelenül.
 Felejtöd el, elvtárs!
 Gyermeknek szemében
 termő jövőndök
 mosolya derül.

Nézd most a gyárat,
 az asszonyod lett,
 és évről-évre
 szebb fiat fogan.
 Fiatalságról,
 erőről szólok,
 sokan vagyunk, sokan.

És nézd a földet,
 kincseket kínál...
 karod lendítsd és
 gazdagon ontja.
 Búzát adj, utat
 s pergesd egyetlen
 nővő halomba.

Nézd, kertjeinkben
 nekünk fódrozik
 a kelkáposzta,
 nekünk telt az ág.
 Nekem, s neked
 kötnék homokot
 újgyökerű fák.

Ó, járj be mindent,
 mérd fel az erőd,
 Termékenyíts és
 ácsolj kupolát.
 — Magadnak nehéz,
 de várj, lépj sorba.
 Majd együtt: a Párt

Élj éberekben,
 gyárak rügyeit,
 ha tépni készül
 rongy, boldog keze,
 üss oda, öld meg, ne
 fújjon erre a
 tölke rossz szele.

Éberem aludj, hogy
 tömött szérűkben
 ne fogjon lángot
 domború kazal.
 A gépeiden
 lazsa ne legyen
 soha a csavar.

Nagy dologra jöttél,
 a példa nyomán
 haladj, ember vagy,
 nem bamba állat,
 amely a sorstól,
 gazdája kezétől
 csak útést kap s
 végül belefárad.

Kristályosulj, mint
 szintiszta üveg.
 Telj Értelemmel,
 és úgy szóljon a szád,
 hogy minden szavad
 minket kutasson;
 építsd a Hazát.

Életet kaptál
 negyvenötben és
 dús ereődben
 megújult a vér.
 Alkoss, ne nyugodj,
 mutasd a világnak:
 a munkás ott, így él.

Járj be ma mindent,
 mérd fel az erőd!
 Termékenyíts és
 emelj kupolát.
 Egynek ez nehéz,
 de várj, állj sorba.
 Majd együtt: a Párt.